

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for den meget positive modtagelse, som jeg følte at ministeren startede med, og som resten af ordførerne i øvrigt fulgte op.

Der er blevet sat spørgsmålstegn ved, hvorfor har jeg skrevet 36 timer, og jeg har prøvet at forklare, at det simpelt hen er, fordi det bliver onsdag aften. Jeg tror ikke, der er nogen af os – måske med en enkelt undtagelse – der vil checke, om det præcis er kl. 10 onsdag aften, at papirerne ligger der, men det er en selvfølge, at de er der torsdag morgen, således at vi har mulighed for at kontakte de eventuelle interesseorganisationer el. lign., som papirerne drejer sig om.

Jeg vil også give hr. Gade fuldstændig ret i, at det selvfølgelig er de faktuelle notater, der er tale om, når vi taler om direktiver, der skal gives mandat til el. lign. Men det er fuldstændig urimeligt, hvis vi ikke kan få bilagene i så god tid, at vi har en fair chance for at kontakte nogle, som ved mere end det enkelte markedsudvalgsmedlem.

Med hensyn til unionsforhandlingerne vil alle i Markedsudvalget i hvert fald være bekendt med, at jeg ikke på noget tidspunkt har gjort vrøvl over, at vi har fået papirerne på et givet tidspunkt, og jeg har tilmed også sagt i Markedsudvalget – jeg tror godt, jeg kan røbe det her – at jeg faktisk beundrede Udenrigsministeriet for den hurtige måde, papirerne kom frem på.

Med hensyn til de faktuelle notater har det hjulpet et stykke tid, hver gang vi har haft det diskuteret, men så begynder det at gå lidt langsommere. Det er ikke noget, der kun er sket en gang hver anden måned, det sker næsten ved hvert eneste møde. Det er først, når virkelig mange faktuelle notater er kommet i sidste øjeblik, at vi har gjort vrøvl og ligefrem nægtet at give et mandat til ministeren, som skulle ned at forhandle på Danmarks vegne. Jeg synes ikke, vi kan være bekendt at have den situation.

Jeg har forstået på udenrigsministeren, at han i hvert fald vil gøre sit til, at det ikke vil gentage sig, og jeg har lige konstateret, at så vidt jeg kan se, mangler der i hvert fald ikke bilag til nogen af de mandater, vi skal give i morgen, så man kan vist ikke sige andet, end at på nuværende tidspunkt har forslaget hjulpet.

Så vil jeg glæde mig over, at alle partier, så vidt jeg kunne høre, ligefrem vil arbejde positivt for, at vi om ikke i dette år så i hvert fald i denne folketingssamling får taget en fornuftig beslutning om, hvordan og hvornår vi får de bilag, der med al rimelighed skal til.

Der er ikke i dette beslutningsforslag et eneste ord om, at et punkt ikke kan tages af dagsordenen, og det er med fuldt overlæg, at vi ikke er gået ned i så små detaljer, for det skal selvfølgelig dreje sig om de faktuelle notater, som henviser til de direktiver, som vi skal give mandat til. Det er faktisk blot et spørgsmål om lidt sund fornuft og ikke om utidig indblanding, som man måske kunne frygte der var nogle der syntes. Vi har sagt det mange gange i Markedsudvalget, men nu synes jeg, at det var gået for langt.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne over for fru Annette Just gentage den grundlæggende velvilje, jeg har over for den tanke, der ligger bag forslaget, og forsikre, at vi gør, hvad vi kan for at være så hurtige som muligt, og i den forbindelse er jeg meget glad for de mange anerkendende bemærkninger om det arbejde, der gøres for at få materialet frem så hurtigt som muligt. Det mener jeg er en rimelig påskønnelse af det arbejde, der foregår i Udenrigsministeriet, men sandelig også i den lange række af ministerier, som også leverer materiale til Markedsudvalget, og for hvem Udenrigsministeriet alene fungerer som postkontor.

Jeg hørte faktisk kun en enkelt sur bemærkning. Det var fra hr. Risgaard Knudsen, der mente, der var for mange tilfældigheder, men da hr. Risgaard Knudsen ikke kunne komme med nogle eksempler, tog jeg det som et udtryk for, at hr. Risgaard Knudsen nu engang har påtaget sig den Jeronimusrolle, vi også så her; han skal være sur på regeringen og dens apparat.

Når vi ikke kan have de faste regler, der lægges op til i forslaget, har det noget at gøre med det, som hr. Gade og også hr. Niels Helveg Petersen var inde på, nemlig hele den arbejdsform, vi har valgt i Danmark, og som i forhold til, hvad man ser i andre lande, er en særlig arbejdsform ved behandling af EF-sager.

Jeg vil gerne sige, ligesom fru Charlotte Antonsen var inde på, at jeg synes, det er en god